

„Nejdříve musím narůst do
(správná velikost),“ říkala si, když zvířatům konečně zmizela z očí.
„A potom se musím dostat do
(ta krásná zahrada).“ A tak se rozhlížela po (les)
a hledala, co by mohla sníst nebo vypít, aby zase vyrostla.
Okolo ní však rostly jen samé
(strom a keř, pl.).

Když už se jí zdálo, že nic k jídlu ani k pití nenajde, všimla si
..... (velká houba). Byla stejně vysoká
jako ona, a tak si musela stoupnout
na (špička, pl.), aby viděla,
co je navrchu.

Nakoukla přes okraj (klobouček)
a tu se proti ní objevily velk__ modr__ (oko, pl.).
Na (houba) seděla tlust__ zelen__ housenka a pomalu
bafala z (dlouhá fajfka).
Jak tam tak překvapen__ Alenka stála, housenka se začala ztrácet
v (oblak) dýmu.

Dlouhou chvíli se na sebe housenka s (Alenka) jen mlčky
dívaly. Potom housenka pomalým pohybem vyndala
(fajfka) z úst a promluvila ospalým hlasem: „Kdopak jsi?“

Po tom všem, co dnes Alenka prožila, nedokázala
na (taková otázka) ihned
odpovědět. „Kdo teď jsem, to prosím nevím, vím jen, kdo jsem
byla dnes ráno. Ale od té doby už jsem se několikrát proměnila.“

